

L'Espurna Solidària

La Chispa Solidaria

Suplement aperiòdic de **"Emancipación Obrera"**

nº 5 – Abril 2011

*"Els obrers de tots els països som estrangers:
¡¡una sola classe, una sola lluita!!"*

LA REFORMA LABORAL

Durant aquest últim any la ofensiva anti-obrera de la Patronal ha incrementat la força amb la que es ceba contra la classe obrera, tant en aquest país en el que ens ha tocat viure, com a nivell internacional. La Patronal disposa les mesures a implementar i l'Estat les executa amb la benedicció dels aparells de control social, és a dir, les empreses de serveis sindicals.

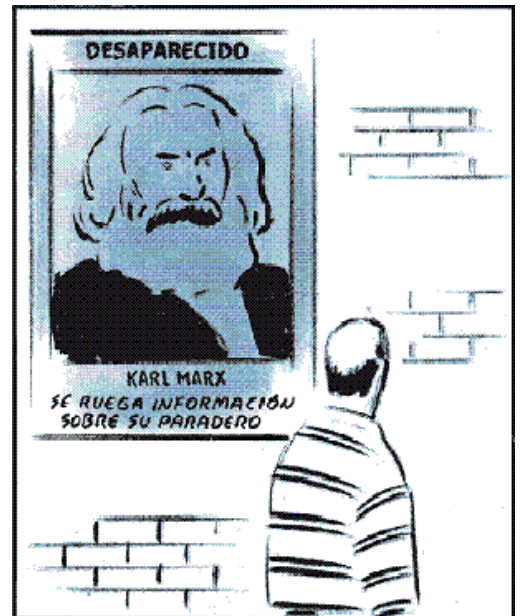
Per retardar la caiguda de la taxa de guany que en un context de crisi del capitalisme no pot fer altra cosa que baixar, inevitablement les mesures només poden ser reduccions dels costos de producció. I reduir els costos de producció només pot voler dir o bé comprar mercaderies i mitjans de producció més barats o bé reduir les condicions de treball dels treballadors. La segona de les opcions ens afecta directament en innumerables formats, tant a nivell de l'empresa on treballem com a més llarg termini:

- Rebaixes de sous i de cotitzacions a la SS (treball en negre) per les mateixes hores.
- Augment dels ritmes i de les jornades de treball i reducció de la plantilla no cobrint les baixes ni els companys acomiadats.
- Reducció de la possibilitat d'agafar baixes i prestacions socials.
- Augment de l'edat de jubilació i de les cotitzacions necessàries per jubilar-se.
- Reducció de la cobertura en cas d'atur.
- Acomiadaments massius de tota mena, EROs totals, parcials, temporals, tancaments, sagnia d'acomiadaments gota a gota...

Davant de tot aquest allau d'atacs per part de la Patronal, **gran part de la capacitat d'organització i resposta de la classe obrera es troba segrestada per les organitzacions continuadores del Sindicat Vertical.** L'engulliment dels sindicats dins de l'Estat és un producte de la maduresa del capitalisme

implementat pel feixisme i heretat per la democràcia parlamentària, tant a l'Estat espanyol com a la resta d'Estats. Es troba sedada per la ressaca que pateix la classe obrera des de la gran derrota davant l'estalinisme i els seus sequaços, que van provocar l'esborrament momentani de l'escena històrica de la perspectiva de la revolució social, i del companyerisme i la solidaritat com a motors de la història. Així ens han pogut vendre com a única sortida per a la classe obrera l'escapada individual i el típic discurs de "tu preocupa't per tu mateix", que a la pràctica, i més clarament encara en el context de crisi crònica en el que vivim, acaba portant inexorablement al "pan para hoy y hambre para mañana". **Als treballadors ens redueixen les indemnitzacions per acomiadament, ens abaixen els sous, ens acomiaden en massa, ens redueixen les pensions, ens treuen el subsidi d'atur, etc.** i a les empreses els donen els milions que faci falta. La Patronal està organitzada mentre que nosaltres estem aïllats els uns dels altres, per això fan amb tots nosaltres el que volen com si fóssim nens de teta. Fan el que volen perquè no hem recuperat la **SOLIDARITAT** entre els treballadors.

Per reprendre amb força els mètodes i organitzacions clàssics del sindicalisme de classe, els únics que poden permetre'ns enfrontar els atacs de la Patronal i que poden forçar la tornada a l'escena històrica de la perspectiva de l'abolició del treball assalariat, **cal que desemmascarem sense miraments totes les organitzacions que practiquen i porten molts anys practicant el col-laboracionisme de classe.** Aquestes empreses de serveis sindicals cobren subvencions del Patró i de l'Estat quan se suposa que haurien de combatre'ls. Veritables bombers socials, controlant i sufocant les temptatives de lluita d'aquells

SOLIDARITAT I UNITAT DELS TREBALLADORS

sindicatsutbcn@gmail.com - sindicatosut@gmail.com - www.nodo50.org/sindicatosut

treballadors que pretenen organitzar-se per la defensa dels seus interessos. Aquests aparells són irrecuperables, **cal recuperar el sindicat de classe, amb total independència econòmica del Patró i de l'Estat**, on la defensa de les condicions de vida de tots els treballadors sigui l'únic i veritable denominador comú, cultivant la solidaritat i el companyerisme a ultrança.

La recent aprovació de la famosa Reforma Laboral és només responsabilitat d'aquells que després d'aprovar-la van organitzar el "paripé" del 29-S, igual que ho han estat les aprovacions de totes les altres Reformes Laborals, que en els últims trenta anys han implicat a l'Estat espanyol l'aparició dels acomiadaments improcedents, de les ETT's, el retall en el cobrament de salaris de tramitació, etc. Ells aproven les reformes i les conseqüències de la seva aprovació les patim els treballadors. **Hem d'organitzar-nos per combatre els seus efectes a totes les empreses, per combatre la seva aplicació als llocs de treball**, com la vaga indefinida de 6 mesos que van emprendre els companys de L'Auditori davant dels acomiadaments "objectius" de nou treballadors.

Com es combat la Reforma Laboral? No es combat amb un dia de grans "paripés" i rentats de cara. Cal combatre-la en el dia a dia, als centres de treball, no deixant passar cap abús de la Patronal, amb la defensa intransigent del lloc de treball, recuperant els mètodes del sindicalisme de classe: decisions preses a mà alçada en Assemblea, acció directa (sense intermediaris ni "homes bons"), Vaga indefinida i sense serveis mínims, la **SOLIDARITAT** i el **COMPANYERISME** a ultrança.

**Per l'extensió de la lluita a totes les empreses i sectors!
Contra la potència patronal, Vaga indefinida!**

ÚLTIMES LLUITES A BARCELONA

Acomiadament gratuït, el pa de cada dia al petit comerç...

Per què esperar a la pròxima Reforma Laboral? Econotermia (Forn La Ronda) ha trobat la manera de fotre'ns al carrer sense un duro: et donen vacances i acte seguit presenten la baixa a la Seguretat Social com a "baixa voluntària". Aquesta va ser la situació que es va trobar el nostre company B. en tornar de vacances, 20 dies després. L'empresa fins i tot li reclamava diners per no haver preavisat la pretesa baixa voluntària! Així esperaven sortir-se amb la seva i que simplement desaparegués del mapa, gratis.

Resulta que no és l'única costum anti-obrera d'Econotermia, sinó que, entre d'altres, fa fer jornades de 60h als seus treballadors pakistanesos sense ni cotitzar la mitja jornada de més, té els treballadors en categories inferiors, etc. Així estem, **la realitat en els centres és que l'acomiadament és gratuït, la jornada de 8h és cosa del passat i les empreses dicten impunement les seves condicions.**

Un grup de companys va reclamar la readmissió de B. i la finalització d'aquestes pràctiques empresarials abusives. L'empresa va fer el farol de simular un malentès reclamant-lo al seu lloc de treball en 24h a l'espera que, després de tot, el treballador s'hagués buscat la vida o no volgués tornar a posar els peus en un lloc així. Però el treballador estava disposat a reincorporar-se exigint les condicions que li corresponien. Van seguir tota una sèrie de trucades en les que l'empresari suplicava que el treballador acceptés els diners que fossin per no tornar, perquè si es reincorporava (així dit amb totes les lletres) els altres pakistanesos també reclamarien el mateix. No es va cedir al xantatge dels diners i, acompanyat amb dos companys del sindicat, es va reincorporar fent exactament la jornada per la qual li paguen i cotitzen. És una demostració que es pot parar els peus a les empreses i de la importància de no fugir eternament del foc per anar sempre a les brases sinó reclamar les condicions al lloc on som.

**Per la defensa intransigent del lloc de treball!
A igual treball igual salari!**

La lluita dels cambrers a LAIE – L'Auditori

Els companys del servei de Bar i Càtering de l'Auditori van emprendre una vaga indefinida el primer dia de setembre de 2010 per aconseguir la readmissió dels 9 companys acomiadats a traïció abans de les vacances d'estiu. La vaga s'ha allargat més de 6 mesos en els que li hem fet pagar molt cars a la empresa aquests acomiadaments. Malgrat això, l'oposició feroç de totes les administracions i sucursals de l'Estat i la impossibilitat de l'extensió a altres centres ha obligat a desconvocar la vaga sense haver aconseguit les readmissions. Tot i això, el missatge per les empreses és clar: prepareu-vos per assumir les conseqüències

si acomiadeu un company nostre.

Podeu llegir més al voltant d'aquest conflicte a la nostra pàgina web, mentrestant, la lluita segueix des de dins...

Tanca el Bar Titànic després de l'acció de denúncia sindical i legal per part del SUT.

Una vegada més, el drama al que queden sotmesos els treballadors del petit comerç: l'explotació més descarnada. El Bar Titànic, projecte i somni d'Àlex Farré Brugué, va començar a funcionar aquest juny passat. Com va començar a tirar endavant el seu negoci l'Àlex? Imposant als seus treballadors condicions com no pagar els salaris, no cotitzar a la Seguretat Social, no formalitzar cap contracte, imposar jornades extenuants de fins a 12 hores diàries, etc. En una situació així, las condicions del treballador assalariat són ja pitjors que les de l'esclau, aquell com a mínim rebia menjar i un llit.

Un treballador del Bar, afiliat al SUT i convençut de la necessitat de lluitar pels seus drets, no es va quedar de braços plegats. Es va emprendre una campanya de pressió tant a nivell sindical com a nivell jurídic, fruit de la qual el treballador va aconseguir el contracte, els salaris i les cotitzacions a la Seguretat Social endarrerides.

Arran de tot això, l'Àlex va acomiadar al company però s'ha aconseguit que la justícia burgesa dictés la NUL·LITAT del propi acomiadament. Veient-se amb la obligació de contractar i pagar (i!) els seus treballadors-esclau, l'Àlex va decidir tancar el bar, "massa baix el benefici si els treballadors pretenen cobrar..." haurà pensat.

Si per pagar els miserables salaris de conveni ha de tancar, millor així. No podem ni estem disposats a acceptar que les empreses es mantinguin a costa de rebentar als treballadors: la petita empresa mai arriba a superar la crisi definitivament, tant sols aconsegueix retardar l'agonia de la seva caiguda a costa de les nostres vides. Des de SUT ho tenim molt clar: **iiiPer sobre del vostre benefici, primer les nostres vides!!!**

TAULA REIVINDICATIVA

Per a portar endavant les lluites que se'ns presenten i se'ns presentaran, necessitem el **SINDICAT DE CLASSE**, no subvencionat ni pel patró ni per l'Estat. Necessitem reprendre els mètodes de lluita classista i unificar les lluites per una taula reivindicativa única:

- **Salari mínim de 1500€ nets per a tots i pujades lineals d'un mínim 300€ al mes.**
- **Salari integral per als desocupats (mínim 1500€).**
- **Reducció de jornada a 30 hores sense reducció de salari.**
- **Jubilació als 55 anys amb el 100% del salari.**
- **Eventuals i subcontractats a fixos de plantilla a l'empresa principal.**

EL DRET A LA PERESA – Paul Lafargue (1883)

<<cinquè extracte>>

LA SEQÜELA DE LA SOBREPDUCCIÓ

Un poeta grec contemporani de Ciceró, Antípar, cantava així la invenció del molí d'aigua (per moldre el gra) havia d'emancipar les dones esclaves i retornar l'edat d'or:

"Estalvieu el braç que fa girar la mola, oh moliners, i dormiu tranquil·lament! Que el gall canti en va per dir-vos que ja és de dia! Dao ha imposat a les nimfes el treball de les esclaves: heu-les aquí saltironant alegrement damunt la roda i vet aquí l'eix que volta amb els seus raigs fent girar la pedra feixuga. Vivim de la vida dels nostres pares i ociosos alegrem-los dels dons que la dea atorga"

Ai! Els lleures que el poeta pagà anunciava no han pas arribat; la passió cega, perversa i homicida del treball transforma la màquina alliberadora en instrument d'esclavatge dels homes lliures: la seva productivitat els empobreix.

Una bona treballadora no fa amb el fus sinó cinc punts per minut, alguns telers circulars de fer punta en fan trenta mil en el mateix temps. Cada minut de la màquina, doncs, equival a cent hores de feina de la treballadora; o bé, cada minut de feina de la màquina procura deu dies de repòs de la treballadora. Això, que és cert per a la indústria tèxtil, també és aproximadament veritat per a totes les indústries renovades per la mecànica moderna. Però què veiem? A mesura que la màquina es perfecciona i supleix el treball de

l'home amb una rapidesa i una precisió sempre creixents, l'obrer, en comptes de prolongar el repòs en la mateixa mesura, redobla l'ardor, com si volgués rivalitzar amb la màquina. Oh! Competència absurda i assassina!

Perquè la competència de l'home i la màquina prenguéssin lliure curs, els proletaris van abolir les lleis que limitaven el treball dels antics gremis; van suprimir les festes. Atès que els productors d'aquell temps només treballaven cinc dies de cada set, Creuen, per això, tal com narren els economistes mentiders, que només vivien de l'aire del cel i d'aigua fresca? Apa, va! Tenien el lleure per assaborir els fruits de la terra, per fer l'amor i divertir-se; per atipar-se alegrement en honor del déu feliç de la Vagància. La morosa Anglaterra, encotillada en el protestantisme, s'anomenava llavors la "feliç Anglaterra" (Merry England). Revelais, Quevedo, Cervantes, els autors desconeguts de les novel·les picaresques, ens fan venir l'aigua a la boca amb les seves pintures d'aquells tiberis monumentals amb què llavors es regalaven entre dues batalles i dues devastacions i en els quals tot anava a gavadals. Jordaens i l'escola flamenca els van descriure en les seves teles festives. Sublims estòmacs gargantuescs, què s'ha fet de vosaltres? Hem ven minvat i ben degenerat. La magror, les patates, el vi de química i l'*schnaps* prussià sàviament combinats amb el treball forçat ens han debilitat i enxiquit l'esperit. I és en aquest punt, quan l'home encongeix l'estómac i la màquina augmenta la productivitat, que els economistes ens prediquen la teoria malthusiana, la religió de la abstinència i el dogma del treball? Els haurien d'arrencar la llengua i llençar-la als gossos.

Com que la classe obrera, amb la seva bona fe simplista, s'ha deixat adoctrinar; com que, i amb la seva impetuositat natural, s'ha llençat a cegues a la feina i a la abstinència, la classe capitalista s'ha trobat condemnada a la peresa i l'alegria forçada, a la improductivitat i al consum excessiu. Però si l'excés de treball de l'obrer li fereix la carn i li tenalla els nervis, també es fecund en dolors per al burgès.

L'abstinència a la qual es condemna la classe productiva obliga als burgesos a consagrar-se al consum excessiu dels productes que aquella fabrica desordenadament. A l'inici de la producció capitalista hi hagueren un o dos segles en què el burgès era un home assenyat, de costums raonables i tranquils; s'acontentava amb la seva dona o gairebé només bevia per la set que tenia i menjava per la gana. Deixava als cortesans i les cortesanes les nobles virtuts de la vida disbauxada. Avui dia no hi ha fill de nou-ric que no es cregui obligat a acréixer la prostitució i quedar afectat de mercurialisme a fi que tingui un objectiu la feina que s'imposen els obrers de les mines de mercuri; no hi ha burgès que no s'afarti de capons farcits i de Lafite trascolat, per encoratjar els avicultors de la Flèche i els vinyaters de Bordeles. Amb aquest tracte, l'organisme es malmet ràpidament, els cabells cauen, les dents es descalcen, el tronc es deforma, el ventre s'infla, l'aparell respiratori s'obstrueix, els moviments es fan feixucs, les articulacions s'anquilloren, les falanges queden afectades de poagre. D'altres, massa febles per suportar les fatigues de la disbauxa, però que tenen el do de la banalitat, s'assequen el cervell com els Garnier de l'economia política, els Acollas de la filosofia jurídica, elucubrant en grossos llibres soporífers per ocupar el lleure dels caixistes i impressors.

Les dones del món viuen una vida de màrtir. Per emprovar-se i fer valer els vestits encisadors que les costureres es maten cosint, del vespre al matí no paren de canviar-se de roba; durant hores, ofereixen el seu cap buit als capil·lars, que, a tot preu, volen sadollar la seva passió per les perruques postisses. Cenyides per les cotilles, amb les botines estretes, escotades fins al punt de fer posar vermell un carreter, giravolten nits senceres en els seus balls de caritat a fi de recollir alguns diners per als pobres. Santes ànimes!

ON TROBAR-NOS:

ASSESSORIA JURÍDICA:

BCN: Tots els dimecres a partir de les 19h. al local d'Av. Meridiana 174 tda. 2 – Metro: Clot.
Tel. 657 842 589 – mail: sindicatsutbcn@gmail.com

MADRID: Tots els dimecres a partir de les 18:30h al local de Pl. de Matute, nº10, 2º D – Metro: Antón Martín
Tel. 91 420 03 11 – mail: sindicatosut@gmail.com

VISITA LA PÀGINA WEB DEL SINDICAT

www.nodo50.org/sindicatosut

LLEGEIX I DIFON LA PREMSA CLASSISTA!

Recolza la Caixa de Resistència, aportacions a 0182 4003 17 0201538404

SOLIDARITAT I UNITAT DELS TREBALLADORS

sindicatsutbcn@gmail.com - sindicatosut@gmail.com - www.nodo50.org/sindicatosut